

vedeném již před tím důkazu znaleckém proto, aby se vyhnuly dalšímu provádění důkazů o jakosti nevrácených předmětů. Jestliže za těchto okolností odvolací soud nepřipustil důkazu výsledkem stran o tom, zdali náhradní peníz 10.000 K jest upřílišněný, a přiklonil se k názoru prvního soudu, který, opíraje se mezi jiným o posudek znalce i o uvedené ocenění stran, shledal přiměřeným peníz 5000 K jako konvenční pokutu, nelze v tom spatřovati ani neúplnost řízení, ani nesprávné právní posouzení věci.

Čís. 1607.

Zboží jest v nákladním listu přesně označiti názvy, jak uvedeny jsou v tarifu. (Nelze je označiti jako »alte Fetzen«.) Jinak vypočte se dovozní dle tarifu normálního.

(Rozh. ze dne 4. dubna 1922, Rv II 366/21.)

Zalobce odeslal dráhou zboží, jež označil v nákladním listu jako »alte Fetzen«. Dráha vypočetla dovozní dle normálního tarifu na 1034 K 20 h a vybrala je při dodání zboží od příjemce. Žalobce domáhal se na dráze 313 K 20 h, ježto dopravné bylo vyměřiti dle položky tarifové pro »alte Lumpen, Hadern, Strazzen« penízem 721 K. Procesní soud první stolice žalobě vyhověl. Důvody: Není zákonného předpisu, jenž by odesílatele nutil, by označil zboží v nákladním listě právě výrazem, obsaženým v tarifu, nýbrž příslušné hranice jest hledati v ustanovení § 57 žel. dopr. ř. V tomto případě nejde o nesprávné označení zboží, poněvadž zaslány byly »alte Fetzen«, jež jsou přece totožnými s »alte Lumpen«. Označení oněch těmito vylučuje záměnu se zbožím jiného druhu. Ostatně plyne z nákladního tarifu, že výraz »Lumpen« byl volen pouze příkladmo a že ho lze jinými výrazy (Hadern, Strazzen) nahraditi. Odvolací soud žalobu zamítl. Důvody: Dle obsahu nákladního listu jsou ustanovení žel. dopr. ř. a tarifu součástíkou dopravní smlouvy mezi stranami. Dle prováděcího ustanovení v § 56 žel. dopr. ř. jest třeba označiti zboží terminem v klasifikaci zboží stanoveným. Také z tarifu pro zboží nákladní díl I (odděl. B) částka A III i vysvítá, že pro označení zboží v nákladním listě platí ustanovení prováděcí v § 56 žel. dopr. ř., že odesílatel musí zboží označiti terminem v klasifikaci zboží použitým, jinak že se dopravné vypočítá dle tarifu normálního. Přesného tohoto označení jest zapotřebí již z té příčiny, by dráha mohla zkouseti ihned obsah zásilky dle § 58 žel. dopr. ř., žádá-li odesílatel použití jiného tarifu. Poněvadž odesílatel nepoužil terminu v tarifu stanoveného, byla dráha oprávněna vypočítati dopravné dle tarifu normálního.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Rozhodným jest obsah nákladního listu, pojmenování zboží v něm. V nákladním listě bylo zboží označeno »Alte Fetzen«. Takové pojmenování není uvedeno v položce L-4 díl I. odděl. B a žalobce nepojmenoval tedy zboží tak, jak tam předepsáno (§ 56 V dopr. ř.). Pojmenoval-li zboží jinak, nepojmenoval je podle předpisu, nýbrž libovolně, a nese důsledky

tono sám. Předepsáno jest pojmenování názvem tarifu, klasifikace. Sluší tudíž zkoumat, zda pojmenování odpovídalo předpisu. Netřeba se však zabývatí otázkou, značí-li užití pojmenování totéž, co pojmenování předepsané, i nelze se v tomto směru uchýlovati k výkladu smlouvy. Užívání pojmenování předepsaných jest nutno v zájmu bezpečnosti a rychlosti měření a dlužno je přesně zachovávatí tomu, kdož na určitý tarif nárok činí. Již tím jest zamítnutí žalobního nároku zcela odůvodněno, a bylo dovolání proti rozsudku odvolacího soudu, v podstatě správně odůvodněnému zamítnouti, ježto není tu ani vady řízení ani nesprávného posouzení věci. Jinak se odkazuje k důvodům napadeného rozsudku.

Čís. 1608.

Příjemce, jenž, byv o příchodu zboží vyrozuměn a splniv závazky ze smlouvy nákladní, hlásil se zavčas k odběru zboží, byl však odkazován ze dne na den, má podle § 80 (7) žel. dopr. ř. proti dráze nárok na náhradu útrat opětovného marného pokusu o odběr zboží, a, prokáže-li úmyslnost anebo hrubou nedbalost dráhy, má podle § 95 žel. dopr. ř. nárok na náhradu plné škody. Zboží, jež nemohlo příjemci býti dodáno nejpozději 30. dne po uplynutí dodací lhůty, není již povinen přijati.

(Rozh. ze dne 4. dubna 1922, Rv II 393/21.)

Žalobci (příjemci zboží) byla vagonová zásilka avisována dráhou dne 5. října 1919, načež žalobce, zaplativ dopravné, poslal povozy na dráhu k výkladce zboží, byl však dráhou ze dne na den odkazován, že vagon dosud nedošel. Teprve 26. listopadu 1919 byl žalobce dráhou vyzván, by převzal vagon, jenž byl omylem zaslán do Rakous a odtud vrácen zpět do tuzemska. Žalobce však přijetí odmítl a domáhal se na dráze náhrady škody. Procesní soud první stolice přisoudil žalobci pouze zaplacené dovozné, jinak žalobu co do důvodu nároku zamítl. **Důvody:** Podle § 95 ž. d. ř. může osoba, oprávněná k žalobě, zboží, dráze odevzdané k dopravě, pokládati bez dalšího průkazu za ztracené, nemůže-li býti dodáno nejpozději 30. dne po uplynutí dodací lhůty. Ježto v tomto případě vagon byl avisován žalobci již dne 5. října 1919, avšak nemohl býti dodán, až dne 26. listopadu 1919, tedy po uplynutí 30. dne, byl žalobce oprávněn »bez dalšího průkazu« vagon míti za ztracený a uplatňovati veškeré nároky-jemu podle železničního dopravního řádu proti dráze příslušející při ztrátě zboží. V tom ohledu § 88 žel. dopr. ř. ustanovuje, že, musí-li železnice podle nákladní smlouvy dáti náhradu za ztrátu zboží, bude nahrazena hodnota, již mělo zboží téhož druhu a téže jakosti v místě odeslání, v době, kdy bylo převzato ku přepravě, a to obecná obchodní cena a, není-li této, obecná cena. Mimo to budiž nahrazeno, co již bylo zaplaceno nebo ještě dlužno zaplatiti na clech a ostatních útratách, jakož i na dovozném. Dlužno dáti plnou náhradu podle § 95 ž. d. ř. pouze tenkrát, byla-li způsobena škoda železnicí úmyslně nebo hrubou její nedbalostí. Výpovědi svědka Vincence M-a, inspektora státních drah, má soud za dokázáno, že zaběhnutí vagonu, o nějž tu jde, nestalo se hrubou nedbalostí orgánů železničních; neboť svědek potvrdil, že taková událost se přihází často a to tím více v roce 1919, kdy personál